

Різдвяна елегія

Марко Вороний

Б'є за вікном копитом кінь.
Туман гойдається і лине в ніч різдвяну.
Мороз синіє... І святий пеан
Гудуть осніжені соборні бані.

Гуде Різдво: лунають колядки,
В гудінні сяє вулик небозводу...
Тобі привітний рух дівочої руки,
А коням – пити свіжу, зимну воду.

Ти, як вощина, догориш, спливеш;
Лишиться спокій і холодний розум,
І будеш ти один собі без меж
Вести рахунки сльотам і морозам.

І вийдеш ти під ялинковий спів,
Ще раз поглянеш на зимові зори.
Незмінне сяйво зоряних вогнів,
Незмінне сяйво і свічок в соборі.